

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 141

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 martie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
117.	— Decizie pentru numirea domnului Szell Lorincz în funcția de vicepreședinte la Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret	2	190. — Decizie pentru modificarea Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 116/2009 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A.	11–13
118.	— Decizie privind constatarea suspendării de drept a raportului de serviciu al domnului Mihai Prisacariu, consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	2	193. — Decizie privind sancționarea domnului Ian Harrocks, director general la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării	13–14
119.	— Decizie privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Mihai Elvâdeanu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	3	194. — Decizie privind sancționarea domnului Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
69.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru aprobarea structurii organizatorice a Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetectie și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară	3–4	2. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți participanți la alegerile parțiale din 21 februarie 2010 care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (11) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 39/2010 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea unui consiliu local și a primarilor în unele circumscripții electorale	15
291.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia	5–8		
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI				
Hotărârea din 7 iulie 2009, definitivă la 6 noiembrie 2009, în Cauza Turus împotriva României	8–11			

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Szell Lorincz
în funcția de vicepreședinte la Autoritatea Națională
pentru Sport și Tineret**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 141/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Sport și Tineret,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Szell Lorincz se numește în funcția de vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat la Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta AndreescuBucurești, 2 martie 2010.
Nr. 117.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind constatarea suspendării de drept
a raportului de serviciu al domnului Mihai Prisacariu,
consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul
achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național
de Soluționare a Contestațiilor**

Având în vedere Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 215 din 17 februarie 2010,

în temeiul art. 94 alin. (1) lit. b) și al art. 95 alin. (4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată suspendarea de drept, la data de 23 februarie 2010, a raportului de serviciu al domnului Mihai Prisacariu, consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta AndreescuBucurești, 2 martie 2010.
Nr. 118.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu
al domnului Mihai Elvădeanu, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. b) și ale art. 98 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea de drept, la data de 20 februarie 2010, a raportului de serviciu al domnului Mihai Elvădeanu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 2 martie 2010.
Nr. 119.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

**pentru aprobarea structurii organizatorice a Centrului Național de Geodezie, Cartografie,
Fotogrammetrie și Teledetecție și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară**

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (4) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 76 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.033/2005 pentru aprobarea Structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (7) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă structura organizatorică a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de

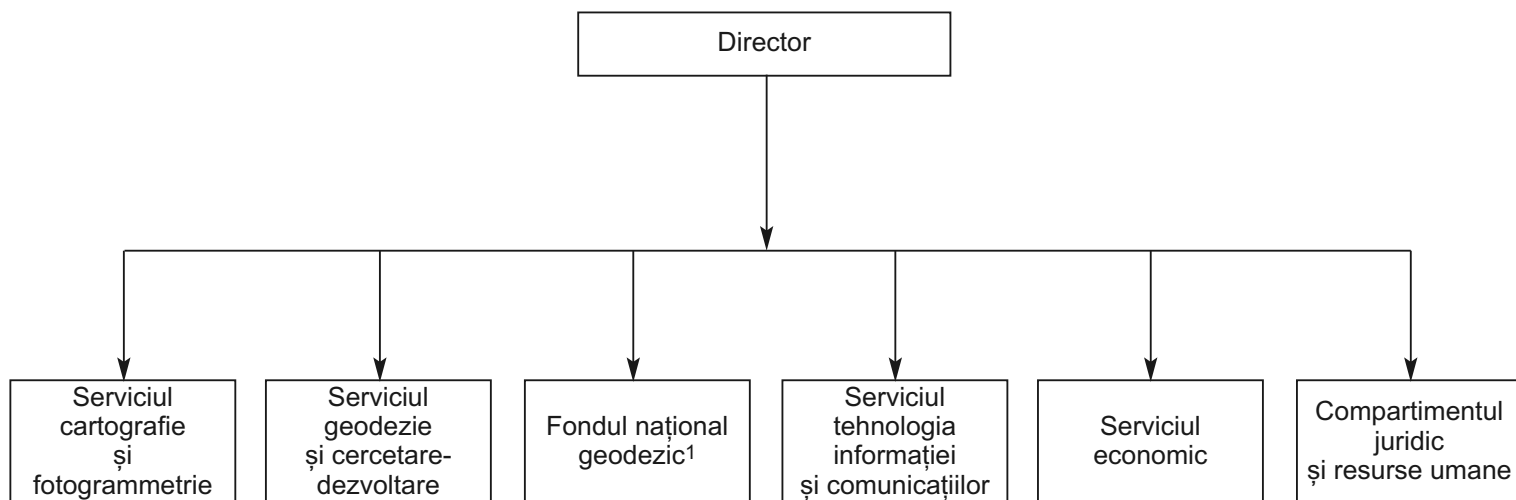
Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 99/2006 privind aprobarea structurii organizatorice a Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Mihai Busuioc

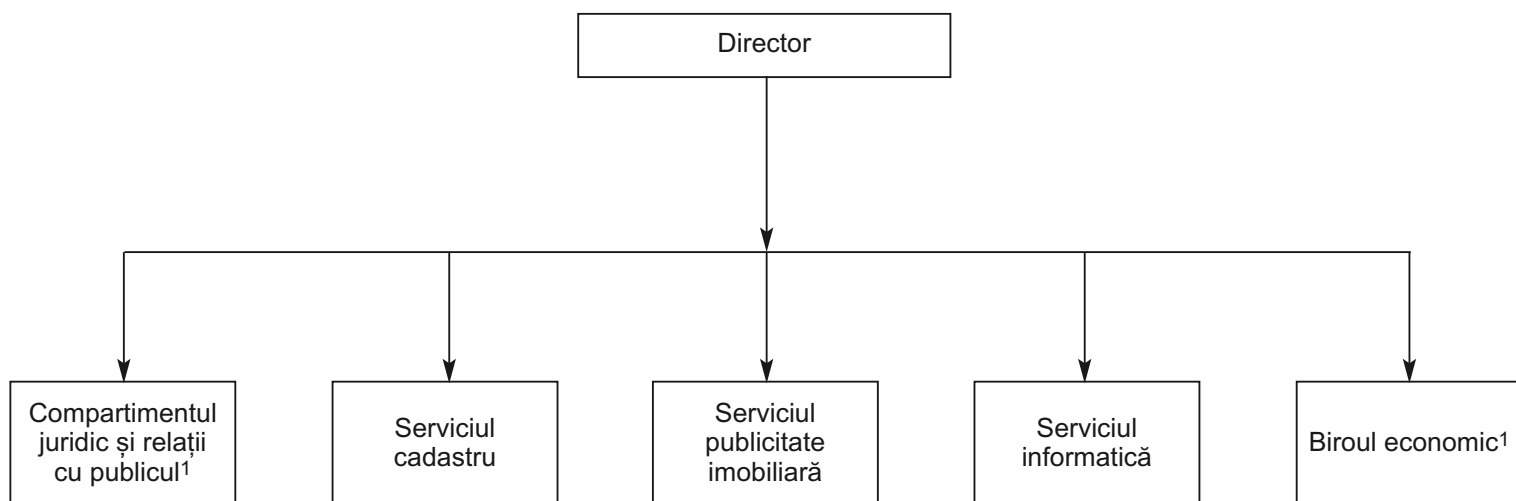
București, 19 februarie 2010.
Nr. 69.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție

¹ Fondul național geodezic este organizat la nivel de serviciu.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară

¹ În cazul oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară București, Ilfov, Iași, Timișoara, Constanța, Cluj, Compartimentul juridic și relații cu publicul și Biroul economic funcționează la nivel de serviciu.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia**

Având în vedere prevederile titlului VII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aferente titlului VII „Accize și alte taxe speciale”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate. Comisia este formată din 7 membri, în componența prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.499/2009 privind instituirea și aprobarea componenței Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate și a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 3 iunie 2009, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 februarie 2010.
Nr. 291.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA**Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate**

1. Director al Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru președinte

2. Directorul general al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru vicepreședinte

3. Director al Direcției de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru

4. Director în cadrul Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru

5. Director al Direcției de legislație în domeniul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — membru

6. Directorul general al Direcției generale de informații fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — membru

7. Directorul general al Direcției generale juridice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — membru

NOTĂ:

În cazuri justificate, președintele Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate este înlocuit de vicepreședinte, care exercită toate atribuțiile președintelui, conform ordinului.

În cazuri justificate, membrii Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate pot desemna în scris un alt membru al comisiei care să exercite drepturile derivate din calitatea de membru.

Un membru al Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate nu poate primi decât o singură împuternicire în baza căreia să reprezinte un alt membru al comisiei.

ANEXA Nr. 2

REGULAMENTUL**de organizare și funcționare a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate****CAPITOLUL I****Prevederi generale**

Art. 1. — Atribuțiile prevăzute în sarcina autorității fiscale centrale, conform prevederilor titlului VII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor

metodologice aferente titlului VII și titlului VIII, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor ale art. 234 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează prin intermediul Comisiei

pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *Comisia*.

Art. 2. — (1) Activitatea curentă a Comisiei se realizează până la data de 1 aprilie 2010 prin intermediul Direcției de autorizări din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, ca direcție de specialitate. După această dată, activitatea Comisiei se realizează prin intermediul Direcției generale management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *direcția de specialitate*.

(2) Începând cu data de 1 aprilie 2010, direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice are drept de utilizare a sistemului pentru schimbul de date privind accizele (SEED).

(3) Predarea dosarelor, documentelor și evidențelor de la nivelul Autorității Naționale a Vămirilor către Ministerul Finanțelor Publice se va realiza începând cu data de 1 aprilie 2010, pe bază de procese-verbale de predare-primire, care vor fi încheiate după cum urmează:

a) la nivelul Autorității Naționale a Vămirilor predarea se va realiza prin Direcția de autorizări;

b) la nivelul Ministerului Finanțelor Publice preluarea se va realiza prin Direcția generală management al domeniilor reglementate specific.

Art. 3. — (1) Comisia funcționează în prezența tuturor membrilor, prin participarea acestora în mod direct sau în baza desemnării realizate în condițiile prevăzute în anexa nr. 1 la ordin.

(2) Lucrările Comisiei vor fi conduse de președintele acesteia. În cazul în care președintele Comisiei lipsește, acesta îl va desemna pe vicepreședinte pentru a conduce lucrările.

(3) Deciziile Comisiei sunt obligatorii pentru toți operatorii de produse supuse accizelor armonizate — persoane juridice, asociații familiale, persoane fizice autorizate și întreprinderi individuale — care desfășoară pe teritoriul României activitățile prevăzute la titlul VII „Accize și alte taxe speciale” și titlul VIII „Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 234 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Organizarea ședințelor de lucru ale Comisiei

Art. 4. — (1) Comisia se întrunește de cel mult două ori pe lună, pentru analiza situațiilor care impun luarea unei decizii.

(2) Comisia va fi convocată de președinte sau de vicepreședinte, la propunerea direcției de specialitate, în scris, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data la care va avea loc ședința Comisiei. Odată cu aprobarea ordinii de zi, președintele sau vicepreședintele, la propunerea direcției de specialitate, va stabili și persoanele ce urmează a fi invitate la ședință.

(3) Convocarea Comisiei poate fi făcută în mod extraordinar și fără respectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), cu prezentarea de către direcția de specialitate a unei motivări însoțite de președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz, cu privire la situația extraordinară apărută.

Art. 5. — (1) Direcția de specialitate va pune la dispoziția membrilor Comisiei, cu 3 zile lucrătoare înaintea ședinței, ordinea de zi și notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate.

(2) În situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3), termenul în care se vor pune la dispoziția membrilor Comisiei notele de prezentare va putea fi redus.

(3) Notele de prezentare vor fi întocmite de direcția de specialitate în urma analizării documentației, care constă, în principal, din solicitări în vederea autorizării și/sau alte solicitări privind produsele accizabile, precum și din sesizări primite de la organele cu atribuții de control referitoare la activitatea operatorilor economici care își desfășoară activitatea în domeniul produselor accizabile.

(4) Direcția de specialitate analizează documentele prevăzute la alin. (3) sub aspectul conținutului legal obligatoriu al dosarului, înaintând Comisiei note de prezentare care conțin propuneri motivate de soluționare.

(5) În situația în care din analiza documentelor și a legislației în vigoare direcția de specialitate nu poate face o propunere motivată pe care să o supună spre dezbatere Comisiei, aceasta din urmă va analiza nota de prezentare și în absența unei propuneri.

Art. 6. — (1) Notele de prezentare întocmite de direcția de specialitate vor fi prezentate în plenul Comisiei de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz.

(2) Suplimentar față de nota de prezentare întocmită de direcția de specialitate, pot fi puse la dispoziția membrilor Comisiei, la cerere, orice acte care se află în documentația prevăzută la art. 5 alin. (3).

Art. 7. — (1) Comisia va analiza situația prezentată, cu respectarea prevederilor prezentului regulament și a legislației incidente în vigoare, având în vedere competențele Comisiei.

(2) Direcția de specialitate sau Comisia are dreptul de a solicita orice alte documente, declarații sau informații atât de la operatorii economici solicitanți, cât și de la instituții ale statului.

(3) Informațiile suplimentare oferite de membrii Comisiei sau de alte organe sau instituții ale statului în cadrul termenului de 3 zile lucrătoare, de natură să schimbe propunerile făcute de direcția de specialitate, prin nota de prezentare, duc la amânarea soluționării notei de prezentare și, implicit, la reanalizarea situației de fapt, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2).

(4) În cazuri excepționale, analiza informațiilor suplimentare de natură a schimba propunerile direcției de specialitate prin nota de prezentare se poate face fără amânarea soluționării cererii, cu obligativitatea menționării în procesul-verbal de ședință a motivelor care au impus soluționarea cu celeritate.

Art. 8. — (1) Comisia ia hotărâri cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul total al membrilor și vor fi validate prin semnarea de către toți membrii prezenți în mod direct sau în baza împuternicirii acordate conform anexei nr. 1 la ordin a procesului-verbal în care sunt menționate acestea.

(2) În baza hotărârilor Comisiei se emit deciziile, care se semnează de către președintele Comisiei, indiferent dacă a condus sau nu ședința la care s-au luat respective hotărâri.

(3) În cazuri justificate președintele poate delega vicepreședintelui atribuția prevăzută la alin. (2).

Art. 9. — (1) La ședințele Comisiei participă funcționari din cadrul direcției de specialitate, care vor consemna într-un registru de procese-verbale aspectele analizate și toate deciziile adoptate în cadrul ședinței.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, în funcție de ordinea de zi a Comisiei, câte un reprezentant din partea:

- a) Ministerului Administrației și Internelor;
- b) Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

- c) Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;
 - d) Direcției generale politică industrială și competitivitate din cadrul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri;
 - e) Gărzii Financiare;
 - f) Direcției supraveghere accize și operațiuni vamale din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor;
 - g) patronatelor producătorilor de produse accizabile sau depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.
- (3) La lucrările Comisiei pot fi invitați reprezentanții autorităților care pot oferi informații relevante asupra aspectelor supuse dezbaterii Comisiei, precum și persoanele fizice sau juridice ale căror situații de fapt și de drept sunt supuse analizei Comisiei în mod direct sau prin reprezentant.
- (4) Invitații participă la analiza cazurilor supuse dezbaterilor Comisiei, punctele de vedere exprimate de aceștia în cadrul lucrărilor Comisiei având caracter consultativ. Invitații nu participă la luarea deciziei de către Comisie.

CAPITOLUL III Deciziile Comisiei

Art. 10. — (1) Deciziile Comisiei sunt acte administrative emise numai în formă scrisă.

(2) Deciziile cuprind următoarele elemente:

- a) denumirea Comisiei;
- b) numărul deciziei și data la care a fost emisă;
- c) datele de identificare ale operatorului de produse supuse accizelor armonizate;
- d) obiectul deciziei;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și semnătura președintelui sau vicepreședintelui Comisiei, după caz;
- h) ștampila Comisiei;
- i) indicarea posibilității de a fi contestată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

Art. 11. — (1) Decizia trebuie comunicată operatorului de produse supuse accizelor armonizate căruia îi este destinată.

(2) Deciziile Comisiei vor fi comunicate în una dintre următoarele forme:

- a) prin prezentarea operatorului de produse supuse accizelor armonizate sau a persoanei împuternicite de către acesta, după caz, la sediul direcției de specialitate ori la sediul autorității fiscale teritoriale, după caz, și primirea actului administrativ de către acesta/aceasta, sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;
- b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ de către persoanele împuternicite de autoritățile fiscale teritoriale, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;
- c) prin poștă, la domiciliul fiscal al operatorului de produse supuse accizelor armonizate sau al persoanei împuternicite de către acesta, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt: fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ și confirmarea primirii acestuia, data comunicării fiind data confirmării primirii actului administrativ;
- d) prin publicitate.

(3) În cazul în care comunicarea deciziei nu a fost posibilă potrivit dispozițiilor prevăzute la alin. (2) lit. a)—c), se va recurge la comunicarea prin publicitate, prin afișarea la sediul autorității fiscale teritoriale de care aparține operatorul de produse accizabile supuse accizelor armonizate a unei copii a deciziei

emise pe numele acestuia sau pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice — Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Decizia se consideră comunicată după expirarea unui termen de 15 zile de la data afișării sau a publicării pe pagina de internet.

Art. 12. — Decizia produce efecte din momentul în care este comunicată operatorului de produse accizabile supuse accizelor armonizate sau persoanei împuternicite de către acesta, după caz, ori la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Art. 13. — Lipsa unuia dintre elementele deciziei referitoare la calitatea persoanei care semnează actul administrativ, numele și prenumele ori denumirea operatorului de produse supuse accizelor armonizate, a obiectului deciziei sau a semnăturii președintelui ori vicepreședintelui Comisiei, după caz, atrage nulitatea actului administrativ. Nulitatea se constată de instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 14. — Comisia poate îndrepta erorile materiale din decizie din oficiu sau la cererea operatorului de produse supuse accizelor armonizate ori a persoanei împuternicite de către acesta, după caz. Decizia corectată se va comunica potrivit prevederilor art. 11.

CAPITOLUL IV Căi de atac

Art. 15. — (1) Împotriva deciziei Comisiei se poate formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea prealabilă formulată împotriva deciziei Comisiei, în condițiile prezentului regulament, este calea administrativă de atac prin care se solicită autorității publice emitente reexaminarea deciziei.

Art. 16. — În situația în care operatorul de produse supuse accizelor armonizate sau persoana împuternicită de către acesta, după caz, contestă decizia de suspendare, revocare ori anulare a autorizației sau orice alte decizii emise de Comisie, efectul deciziei se suspendă de drept până la soluționarea contestației de către Comisie în cadrul procedurii prealabile prevăzute de legislația în domeniu, potrivit art. 185 alin. (8) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) Plângerea prealabilă se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare ale contestatarului;
- b) obiectul acesteia;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura contestatarului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit a contestatarului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Plângerea prealabilă se depune la sediul Ministerului Finanțelor Publice, în termenele prevăzute la art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care plângerea prealabilă este depusă la un organ necompetent din cadrul autorității fiscale, aceasta va fi înaintată, în termen de maximum 5 zile de la data primirii, direcției de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor până la data de 1 aprilie 2010 și, respectiv, direcției de

specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice după data de 1 aprilie 2010.

Art. 18. — Plângerea prealabilă poate fi retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia. Comisia va comunica contestatarului decizia prin care se ia act de renunțarea la plângerea prealabilă.

Art. 19. — (1) Comisia analizează plângerile prelabile în raport cu susținerile formulate de contestatar, cu dispozițiile legale invocate de acesta și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea plângerii prelabile se face în limitele sesizării.

(2) Comisia poate solicita, pentru lămurirea cauzei, punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul ministerelor sau al altor instituții și autorități.

(3) Prin soluționarea plângerii prelabile nu se poate crea o situație mai grea contestatarului în propria cale de atac.

(4) Contestatarul sau împuternicitii acestuia, după caz, pot să depună probe noi în susținerea cauzei pe tot parcursul soluționării plângerii prelabile.

Art. 20. — (1) În soluționarea plângerii prelabile, Comisia se pronunță prin decizie.

(2) Decizia emisă în soluționarea plângerii prelabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Art. 21. — (1) Decizia de soluționare a plângerii prelabile se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea Comisiei, numele și prenumele sau denumirea contestatarului, domiciliul fiscal al acestuia, numărul de înregistrare al plângerii prelabile la Ministerul Finanțelor Publice și obiectul cauzei.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea Comisiei în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

(5) Decizia se semnează de către președintele sau vicepreședintele Comisiei, după caz.

Art. 22. — (1) Prin decizie, plângerea prelabilă va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii plângerii prelabile se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Dacă se constată neîndeplinirea unei condiții procedurale la investirea Comisiei cu soluționarea plângerii prelabile, aceasta va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

Art. 23. — (1) Decizia privind soluționarea plângerii prelabile se comunică contestatarului în formă scrisă, în condițiile prevăzute la art. 11.

(2) Deciziile emise în soluționarea plângerilor prelabile pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 7 iulie 2009,

definitivă la 6 noiembrie 2009,

în Cauza Turus împotriva României

(Cererea nr. 31.566/03)

Această versiune a fost rectificată conform art. 81 din Regulamentul Curții, la data de 15 septembrie 2009.

În Cauza Turus împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Ann Power, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 16 iunie 2009, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

P R O C E D U R A

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 31.566/03) îndreptată împotriva României, prin care 2 cetățeni suedezi, doamna Cornelia Maria Turus și domnul Ioan Turus (*reclamanții*), au sesizat Curtea la data de 29 august 2003, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții sunt reprezentați de domnul Valerian Coza, consilier juridic* în Satu Mare. Guvernul român (*Guvernul*) este

reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 22 februarie 2007, președintele Secției a treia a decis să îi comunice cererea Guvernului. Astfel cum prevede art. 29 § 3 din Convenție, acesta a decis, de asemenea, să se analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

4. Guvernul suedez, căruia i-a fost comunicată o copie a cererii, în temeiul art. 44 § 1 a) din Regulamentul Curții, nu a dorit să își prezinte punctul de vedere asupra cauzei.

*) Rectificat la data de 15 septembrie 2009: „avocat” a fost înlocuit cu „consilier juridic”.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamanții s-au născut în anul 1939 și locuiesc în Malmö, Suedia.

6. Prin Decizia din data de 18 noiembrie 1985, un imobil ce le aparținea reclamanților, compus dintr-o casă și terenul aferent în suprafață de 453 m², a fost naționalizat din cauza plecării lor în străinătate.

7. La data de 7 ianuarie 1986, statul le-a închiriat imobilul lui P.Z. și P.M.R. (*chiriașii*).

8. Prin declarația din data de 1 iulie 1996, reclamanții au informat primăria despre acordul lor ca imobilul să îi fie restituit lui M.M., mama reclamantei. Prin Decizia din data de 13 mai 1998, primăria a dispus ca imobilul să îi fie restituit lui M.M. În urma recursului chiriașilor, prin decizia definitivă din data de 26 ianuarie 2000, Curtea de Apel Oradea (*curtea de apel*) a anulat Decizia din data de 13 mai 1998 și a constatat că reclamanții aveau dreptul la despăgubiri pentru imobil.

1. *Acțiunea în constatarea caracterului nelegal al naționalizării*

9. Prin sentința rămasă definitivă din data de 25 aprilie 2000, Judecătoria Satu Mare (*judecătoria*) a admis acțiunea reclamanților împotriva primăriei, a constatat nelegalitatea deciziei de naționalizare și a dispus rectificarea cărții funciare în favoarea reclamanților. La data de 8 decembrie 2000, reclamanții au fost înscrși în cartea funciară drept proprietari.

2. *Acțiunea în anularea contractului de vânzare-cumpărare*

10. La data de 11 mai 2000, statul le-a vândut chiriașilor casa și 55 m² din cei 453 m² ai terenului.

11. În anul 2002, reclamanții au sesizat judecătoria cu o acțiune în anularea contractului de vânzare-cumpărare menționat mai sus, îndreptată împotriva chiriașilor, arătând că statul nu mai era proprietarul imobilului în momentul încheierii acestui contract.

12. Prin Sentința din data de 13 martie 2002, judecătoria a admis acțiunea și a anulat contractul. Prin decizia rămasă definitivă din data de 19 februarie 2003, pusă la dispoziția părților la data de 6 martie 2003, curtea de apel a admis recursul chiriașilor și a respins acțiunea. Aceasta a reținut că Decizia din data de 26 ianuarie 2000 nu le recunoștea reclamanților decât dreptul la despăgubiri (vezi paragraful 8 de mai sus) și că, prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare fusese încheiat în condiții de legalitate.

3. *Acțiunea având ca obiect înscrierea chiriașilor drept proprietari ai imobilului în cartea funciară*

13. În anul 2001, chiriașii au sesizat judecătoria cu o acțiune îndreptată împotriva reclamanților, pentru a fi înscrși în cartea funciară drept proprietari ai imobilului.

14. Prin Sentința din data de 30 ianuarie 2002, judecătoria a respins acțiunea, statuând că reclamanții erau înscrși în cartea funciară în baza sentinței definitive din data de 25 aprilie 2000 (vezi paragraful 9 de mai sus).

15. Prin decizia definitivă din data de 19 februarie 2003, pusă la dispoziția părților la data de 6 martie 2003, curtea de apel, printr-un complet de judecată identic cu cel care respinsese acțiunea în anularea contractului de vânzare-cumpărare, a admis acțiunea chiriașilor, a dispus radierea reclamanților din cartea funciară și înscrierea chiriașilor ca proprietari pentru acea parte a imobilului ce făcuse obiectul contractului de vânzare-cumpărare.

16. Chiriașii și-au înscris dreptul de proprietate în registrul de publicitate imobiliară pentru casă și 55 m² din cei 453 m² de teren.

17. La data de 4 octombrie 2001, invocând prevederile Legii nr. 10/2001, reclamanții au adresat o notificare Primăriei Satu Mare, solicitând restituirea în natură a bunului imobil compus

din casă și terenul în suprafață de 453 m². În anul 2006, autoritatea competentă le-a solicitat reclamanților să își completeze dosarul.

II. Dispozițiile legale și practica interne pertinente

18. Prevederile legale (inclusiv cele ale Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, printre care cele aduse prin Legea nr. 247/2005) și jurisprudența internă relevantă sunt descrise în hotărârile *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, CEDO 1999-VII, pp. 250—256, §§ 31—33), *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, CEDO 2005-VII, §§ 19—26), *Păduraru împotriva României* (nr. 63.252/00, §§ 38—53, 1 decembrie 2005) și *Tudor împotriva României* (nr. 29.035/05, §§ 15—20, 11 decembrie 2007).

19. Autoritățile naționale au luat măsuri de accelerare a procedurii de acordare a despăgubirilor prin intermediul fondului de investiții „Proprietatea”, în special în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

20. Reclamanții se plâng de o încălcare a dreptului lor de proprietate din cauza vânzării imobilului către chiriași, a refuzului Curții de Apel Oradea de a anula această vânzare și din cauza înscrierii acestora drept proprietari în registrul de publicitate imobiliară. Reclamanții pretind că li s-a încălcat dreptul la respectarea bunurilor lor, astfel cum este acesta recunoscut de art. 1 din Protocolul nr. 1:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Asupra admisibilității

21. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Pe de altă parte, Curtea constată că nu este incident niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, el trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

22. Guvernul își reiterează argumentele prezentate în cauze similare anterioare (vezi, printre altele, *Cirstoiu împotriva României*, nr. 22.281/05, § 22, 4 martie 2008).

23. Reclamanții se opun acestui punct de vedere.

24. Curtea a analizat în mai multe rânduri cauze care ridicau probleme similare cu cea de față și a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (vezi cauzele citate mai sus, în special *Străin*, citată anterior, §§ 39, 43 și 59, și *Porteanu împotriva României*, nr. 4.596/03, §§ 32—35, 16 februarie 2006).

25. După ce a analizat toate elementele ce i-au fost supuse atenției, Curtea consideră că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument care să poată duce la o altă concluzie în cazul de față. Curtea reafirmă în special că, în contextul legislativ român ce reglementează acțiunile în restituire a bunurilor naționalizate de regimul comunist, vânzarea de către stat a bunului altuia către terți de bună-credință, chiar și atunci când este anterioară confirmării definitive în justiție a dreptului de proprietate al celui alt, reprezintă o privare de acel bun. O astfel de privare,

combinată cu lipsa totală de despăgubire, este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 (*Vodă și Bob împotriva României*, nr. 7.976/02, § 23, 7 februarie 2008).

26. În plus, Curtea observă că până în prezent Guvernul nu a demonstrat că sistemul de despăgubiri introdus prin Legea nr. 247/2005 le-ar permite beneficiarilor acestei legi să încaseze, conform unei proceduri și unui calendar previzibil, o despăgubire în raport cu valoarea de piață a bunurilor de care au fost lipsiți.

27. Această concluzie nu analizează dinainte orice evoluție pozitivă pe care ar putea să o aibă în viitor mecanismele de finanțare prevăzute de această lege specială în vederea despăgubirii persoanelor cărora, ca și reclamanților, li s-a recunoscut calitatea de proprietari printr-o hotărâre judecătorească definitivă. În acest sens, Curtea observă cu satisfacție evoluția recentă care pare să se evidențieze în practică și care se îndreaptă în direcția bună în materie.

28. Ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în speță, nerespectarea dreptului de proprietate al reclamanților cu privire la bunul lor, combinată cu lipsa totală de despăgubiri timp de aproximativ 9 ani, i-a făcut să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunului lor, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1.

Prin urmare, în speță, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

II. Asupra pretensei încălcări a art. 6 din Convenție

29. Invocând art. 6 § 1 din Convenție, reclamanții se plâng de lipsa de echitate a procedurilor finalizate prin cele două decizii din data de 19 februarie 2003 ale Curții de Apel Oradea și, mai ales, de o lipsă de imparțialitate, având în vedere că cele două decizii menționate mai sus au fost pronunțate de același complet de judecată.

30. Guvernul invocă excepția de neputință a căilor de atac interne în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe lipsa de imparțialitate a judecătorilor curții de apel.

31. Ținând cont de natura capătului de cerere și de elementele aflate la dosar, Curtea apreciază că această excepție ar trebui conexasă cu fondul.

32. În contextul tuturor elementelor aflate în posesia sa, Curtea mai apreciază că acest capăt de cerere al reclamanților este admisibil. Totuși, ea consideră, ținând cont de concluziile sale din paragrafele 22—28 de mai sus, că nu este cazul să statueze asupra fondului acestui capăt de cerere (vezi, *mutatis mutandis*, printre altele, *Laino împotriva Italiei* [MC], nr. 33.158/96, § 25, CEDO 1999-I, *Biserica Catolică din Cania împotriva Greciei*, Hotărârea din 16 decembrie 1997, *Culegere* 1997-VIII, § 50 și, *Davidescu împotriva României*, nr. 2.252/02, § 56, 16 noiembrie 2006). Pe de altă parte, această concluzie scutește Curtea să se mai pronunțe asupra excepției ridicate de Guvern (*Moschopoulos-Veïnoglou și alții împotriva Greciei*, nr. 32.636/05, § 35, 18 octombrie 2007).

III. Asupra aplicării art. 46 din Convenție

33. Art. 46 din Convenție prevede următoarele:

„1. Înaltele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în care ele sunt părți.

2. Hotărârea definitivă a Curții este transmisă Comitetului Miniștrilor care supraveghează executarea ei.”

34. Concluzia încălcării art. 1 din Protocolul nr. 1 dezvăluie o problemă pe scară largă izvorând din deficiențele legislației privind restituirea imobilelor naționalizate și vândute de stat unor terți. Prin urmare, Curtea apreciază că statul trebuie să ajusteze în cel mai scurt timp procedura introdusă prin legile de reparație, astfel încât să devină cu adevărat coerentă, accesibilă, rapidă și previzibilă (vezi hotărârile *Viașu împotriva României*, nr. 75.951/01, § 83, 9 decembrie 2008; *Katz împotriva României*, nr. 29.739/03, §§ 30—37, 20 ianuarie 2009 și *Faimblat împotriva României*, nr. 23.066/02, §§ 48—54, 13 ianuarie 2009).

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

35. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

36. Reclamanții solicită restituirea bunului imobil, compus din casă și teren aferent în suprafață de 453 m², și subliniază că nu doresc să primească despăgubiri. De asemenea, ei solicită suma de 60.000 euro (EUR) pentru prejudiciul moral pe care susțin că l-au suferit.

37. Guvernul observă că, deși *restitutio in integrum* este cea mai bună modalitate de reparare a unui prejudiciu, Curtea poate acorda o despăgubire atunci când această restituire se dovedește a fi imposibilă. Guvernul reamintește că contractul de vânzare-cumpărare se referea numai la casă și la terenul de 55/453 m², adică echivalentul a 55 m² de teren. Acesta estimează că valoarea părții de imobil vândută chiriașilor este de 29.952 EUR și furnizează în acest scop un raport de expertiză din luna septembrie 2007. La data de 3 aprilie 2009, Guvernul a informat Curtea despre faptul că valoarea actuală a imobilului în cauză este aceeași cu cea stabilită în raportul de expertiză menționat mai sus și că, potrivit informațiilor oferite de Camera Notarilor Publici, valoarea terenului dobândit de chiriași este de 60 lei românești (RON)/m². Guvernul consideră că nu trebuie reținut niciun prejudiciu moral, deoarece nu a fost stabilită nicio legătură de cauzalitate între procedurile ce au făcut obiectul prezentei cereri și suferințele pretinse de reclamanți.

38. Curtea observă că reclamanții erau proprietarii întregului bun imobil, și anume ai casei și terenului aferent în suprafață de 453 m², a cărui naționalizare a fost recunoscută ca nelegală. De asemenea, ea observă că doar o parte din acest bun le-a fost vândută chiriașilor și că aceștia au obținut înscrierea dreptului lor de proprietate în registrul de publicitate imobiliară numai pentru această parte. Prin urmare, Curtea constată că reclamanții rămân proprietari pe diferența de teren pentru care nu va fi acordată nicio reparație.

39. Curtea apreciază că, față de circumstanțele speței, restituirea bunului litigios reclamanților, și anume partea din bunul imobil vândută chiriașilor, ar repune părțile interesate, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care acestea s-ar fi aflat dacă cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu ar fi fost încălcate. Dacă statul pârât nu procedează la această restituire în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, Curtea hotărăște ca acesta să le plătească reclamanților, ca daune materiale, o sumă care să corespundă cu valoarea actuală a bunului litigios.

40. În speță, în ceea ce privește stabilirea cuantumului despăgubirii ce le-ar putea fi plătită reclamanților, Curtea observă că numai Guvernul a furnizat un raport de expertiză cu privire la valoarea bunului imobil vândut chiriașilor. Ținând cont de informațiile aflate în posesia sa, Curtea estimează că valoarea bunului este de 31.000 EUR.

41. În ceea ce privește cererea de daune morale formulată de reclamanți, Curtea consideră că evenimentele în cauză le-au produs neplăceri și incertitudini și că suma de 2.000 EUR, acordată împreună acestora, reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

B. Cheltuieli de judecată

42. Reclamanții mai solicită și suma de 40.000 EUR pentru cheltuielile de judecată, însă fără a furniza documente justificative.

43. Guvernul observă că reclamanții nu au transmis niciun document justificativ.

44. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. În speță, Curtea observă că reclamanții nu și-au dovedit cererea și, prin urmare, o respinge.

C. Dobânzi moratorii

45. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
3. hotărăște că nu se impune analizarea capetelor de cerere întemeiate pe art. 6 din Convenție;
4. hotărăște:

a) ca statul pârât să le restituie reclamanților bunul imobil vândut chiriașilor la data de 11 mai 2000, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;

b) ca, în lipsa unei astfel de restituiri, statul pârât să le plătească împreună reclamanților, în același termen de 3 luni, suma de 31.000 EUR (treizeci și unu mii euro), plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit, ca daune materiale;

c) ca, în orice caz, statul pârât să le plătească împreună reclamanților, în același termen, suma de 2.000 EUR (două mii euro), plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit, ca daune morale;

d) ca sumele menționate la lit. b) și c) să fie convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății;

e) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.

Întocmită în limba franceză, ulterior fiind comunicată în scris la data de 7 iulie 2009, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 116/2009 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în persoana doamnei Angela Toncescu, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 2 februarie 2010, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X/341 din 1 martie 2010 a Direcției generale supraveghere și control, privind controlul efectuat la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A.,

a dispus modificarea Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 116/2009 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A., în sensul înlocuirii procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare cu procedura de redresare financiară prin administrare specială a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A., cu sediul în municipiul București, calea Giulești nr. 8D, et. 3, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/3146/24.02.2006, cod unic de înregistrare 18419410, reprezentată legal de domnul Ian Harrocks, în calitate de director general, și de domnul Kevin John Phillips, în calitate de director general adjunct,

avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

1. Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A. nu deține un consiliu de administrație în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 lit. A pct. 11 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare. Astfel au fost încălcate prevederile

art. 8 pct. 6 și art. 23 alin. (2) din Normele privind autorizarea asigurătorilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 16/2009.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. În cadrul Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A. nu există următoarele funcții: managementul riscului, medic specialist și auditor intern, ceea ce înseamnă nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (1), anexa nr. 7 pct. I lit. A alin. (2) și pct. III lit. D din normele puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 16/2009, precum și ale art. 39 din Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009.

Faptele constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

3. Valoarea marjei disponibile deținute de Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A. se situează sub valoarea minimă a fondului de siguranță, încalcându-se astfel prevederile art. 5 alin. (1) din Normele privind metodologia de calcul al marjei de solvabilitate de care dispune asigurătorul care practică asigurări de viață, al marjei de solvabilitate minime și al fondului de siguranță, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 4/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 16 alin. (1), (5) și (6) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

4. Măsurile luate pe perioada planului de redresare financiară nu au dus la îndeplinirea dispozițiilor Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 116/2009, încalcându-se astfel prevederile art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 503/2004.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 503/2004, precum și ale art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se dispune modificarea Deciziei președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 116/2009 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 12 februarie 2009, în sensul înlocuirii procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare a Societății Comerciale KD LIFE Asigurări — S.A. cu procedura de redresare financiară prin administrare specială, conform art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, coroborat cu art. 41 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu sediul în municipiul București, calea Giulești nr. 8D, et. 3, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/3146/24.02.2006, cod unic de înregistrare 18419410, reprezentată legal de domnul Ian Harrocks, în calitate de director general.

Art. 2. — Se desemnează domnul Nicolae Eugen Crișan, consilier principal al Departamentului fond de garantare din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, domiciliat în municipiul București, Calea Călărașilor nr. 244, bl. S21, sc. 2, et. 2, ap. 43, sectorul 3, legitimat cu C.I. seria DP nr. 036892, CNP 1540912400051, în calitate de administrator special.

Art. 3. — (1) Începând cu data comunicării prezentei decizii se suspendă:

a) atribuțiile acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale societății de asigurare; aceste atribuții se transferă administratorului special desemnat, care este în drept să le exercite pe toată perioada procedurii de redresare financiară prin administrare specială;

b) activitatea, atribuțiile și competențele consiliului de administrație al societății de asigurare, precum și dreptul membrilor consiliului la remunerație;

c) exercitarea dreptului de vot al acționarilor în privința numirii și/sau a revocării consiliului de administrație al societății de asigurare;

d) dreptul acționarilor la dividende.

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) operează și își produce efectele pe toată durata procedurii de redresare financiară prin administrare specială.

(3) Administratorul special preia integral atribuțiile consiliului de administrație al societății de asigurare supuse procedurii de redresare financiară prin administrare specială, astfel cum acestea rezultă potrivit legii și actelor constitutive ale societății de asigurare.

Art. 4. — În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, se dispune aplicarea de către societatea de asigurare, prin administratorul special, a următoarelor măsuri prudentiale principale:

1. obligarea de a convoca de îndată o adunare generală extraordinară, cu propunerea de majorare a capitalului social la o valoare care să asigure în permanență respectarea condițiilor de solvabilitate prevăzute de legislația în vigoare;

2. interzicerea efectuării de către societatea de asigurare a oricăror investiții;

3. verificarea, inventarierea și instrumentarea, după caz, a dosarelor de daună înregistrate în evidențele societății de asigurare, în vederea evaluării daunelor reale și a stabilirii obligațiilor de plată față de creditorii de asigurări; activitatea de verificare, inventariere și instrumentare a dosarelor se va face în regim de urgență, fără a se putea depăși un termen de 30 de zile de la data primirii deciziei de declanșare a procedurii de redresare financiară prin administrare specială;

4. redimensionarea cheltuielilor de administrare pe fiecare unitate teritorială;

5. inventarierea tuturor bunurilor și/sau activelor societății și conservarea acestora pe toată perioada procedurii de redresare financiară prin administrare specială;

6. interzicerea înstrăinării oricăror active din patrimoniul societății;

7. numirea uneia sau a mai multor persoane care să supravegheze modul de întocmire și de respectare a planului de redresare financiară;

8. orice alte măsuri prudențiale considerate necesare de către administratorul special în vederea restabilirii situației financiare a societății de asigurare și garantării protejării drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor de asigurări;

9. examinarea activității societății de asigurare și întocmirea unui raport amănunțit cu privire la situația financiară a acesteia, cu precizarea inclusiv a cauzelor care au condus la declanșarea procedurii de redresare financiară și menționarea persoanelor a căror activitate este imputabilă în acest sens. Raportul va preciza, de asemenea, măsurile întreprinse de administratorul special, precum și posibilitățile reale și operative de redresare financiară a societății de asigurare sau, după caz, motivele care împiedică atingerea scopului acestei proceduri. Raportul se întocmește și se transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data desemnării administratorului special. La cererea administratorului special, pentru motive temeinice, durata de întocmire și de prezentare a raportului poate fi prelungită de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu cel mult 15 zile lucrătoare;

10. întocmirea și transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a unor rapoarte lunare privind stadiul procedurii de redresare financiară; rapoartele se transmit cel mai târziu în ultima zi a lunii pentru care se face raportarea.

Art. 5. — Drepturile, obligațiile și competențele administratorului special sunt cele prevăzute în Normele privind drepturile, obligațiile și competențele administratorului special, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.122/2005, precum și cele dispuse prin decizii ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 6. — Pe perioada procedurii de redresare financiară prin administrare specială, administratorul special va fi obligat să ducă la îndeplinire și să ia toate măsurile necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare, cu respectarea dispozițiilor, a termenelor și a condițiilor cuprinse în deciziile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 7. — (1) Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este executorie, conform art. 19 alin. (1) din Legea nr. 503/2004.

(2) Împotriva deciziei societatea de asigurare poate face plângere la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, conform art. 19 alin. (2) din Legea nr. 503/2004.

(3) Plângerea nu suspendă executarea deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 8. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 503/2004.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 3 martie 2010.
Nr. 190.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea domnului Ian Harrocks, director general la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 2 februarie 2010, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X/341 din 1 martie 2010, privind controlul efectuat la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu sediul în municipiul București, calea Giulești nr. 8D, et. 3, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/3146/24.02.2006, cod unic de înregistrare 18419410, reprezentată legal de domnul Ian Harrocks, în calitate de director general, și de domnul Kevin John Phillips, în calitate de director general adjunct,

a constatat următoarele:

În perioada de redresare financiară pe bază de plan au fost efectuate plăți de valori semnificative, fără justificarea serviciului prestat, către Societatea Comercială Insurance Consulting Solution & Solutions Broker de Asigurare — S.R.L. și către Societatea Comercială Mellisa Ventures LTD.

A fost garantat și plătit împrumutul de 107.000 euro acordat Societății Comerciale Closed Joint Stock Company KD Life Ukraina de către Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A.

Aceste plăți au contribuit la creșterea pierderii financiare a societății, precum și a deficitului față de fondul de siguranță, fiind încălcată obligația de a organiza și desfășura activitatea cu prudență și profesionalism, în concordanță cu natura și mărimea activității prestate.

Astfel, au fost desfășurate operațiuni în afara obiectului unic de activitate al societății, fiind încălcate prevederile art. 12 alin. (4) lit. f) și ale art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) din Normele privind autorizarea asigurătorilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 16/2009.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. 2 lit. a), d) și l) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 2 februarie 2010, sancționarea domnului Ian Harrocks, director general la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării domnul Ian Harrocks, director general la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cetățean britanic, cu domiciliul în România, satul Petrești nr. 78 b, vila 2, comuna Corbeanca, județul Ilfov, născut la data de 9 octombrie 1953 la Croydon, Anglia, posesor al pașaportului nr. 761200078, emis la data de 11 aprilie 2007 de Ambasada Marii Britanii la București.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii domnul Ian Harrocks poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de

30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 3 martie 2010.
Nr. 193.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind sancționarea domnului Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în procesul-verbal al ședinței din data de 2 februarie 2010, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. X/341 din 1 martie 2010, privind controlul efectuat la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu sediul în municipiul București, calea Giulești nr. 8D, et. 3, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J 40/3146/24.02.2006, cod unic de înregistrare 18419410, reprezentată legal de domnul Ian Harrocks, în calitate de director general, și de domnul Kevin John Phillips, în calitate de director general adjunct,

a constatat următoarele:

În perioada de redresare financiară pe bază de plan, au fost efectuate plăți de valori semnificative, fără justificarea serviciului prestat, către Societatea Comercială Insurance Consulting Solution & Solutions Broker de Asigurare — S.R.L. și către Societatea Comercială Mellisa Ventures LTD.

A fost garantat și plătit împrumutul de 107.000 euro acordat Societății Comerciale Closed Joint Stock Company KD Life Ukraina de către Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A.

Aceste plăți au contribuit la creșterea pierderii financiare a societății, precum și a deficitului față de fondul de siguranță, fiind încălcată obligația de a organiza și desfășura activitatea cu prudență și profesionalism, în concordanță cu natura și mărimea activității prestate.

Astfel, au fost desfășurate operațiuni în afara obiectului unic de activitate al societății, fiind încălcate prevederile art. 12 alin. (4) lit. f) și ale art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) din Normele privind autorizarea asigurătorilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 16/2009.

Fapta constituie contravenție, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. 2 lit. a), d) și l) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât, în ședința din data de 2 februarie 2010, sancționarea domnului Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cu retragerea aprobării, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare,

drept care d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările

ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării domnul Kevin John Phillips, director general adjunct la Societatea Comercială KD LIFE Asigurări — S.A., cetățean britanic, cu

domiciliul în România, municipiul București, str. Aron Cotruș nr. 77—79, născut la data de 14 decembrie 1963 la Redruth, Marea Britanie, posesor al pașaportului nr. 704998887, emis la data de 25 mai 2005 de FCO, Marea Britanie.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii domnul Kevin John Phillips poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 3 martie 2010.
Nr. 194.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând
minorităților naționale și a candidaților independenți
participanți la alegerile parțiale din 21 februarie 2010
care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor
electorale, conform art. 38 alin. (1¹) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale, cu modificările
și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale
desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 39/2010
privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale
pentru alegerea unui consiliu local și a primarilor
în unele circumscripții electorale**

1. Județul Olt, comuna Deveselu:

- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Social Democrat;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul Noua Generație — Creștin Democrat;
- Partidul România Mare.

2. Județul Alba, comuna Sohodol:

- Partidul Social Democrat;
- Partidul Democrat Liberal;
- Candidatul independent Narița Nicolae.

3. Județul Neamț, comuna Bicazu Ardelean:

- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul Social Democrat.

București, 2 martie 2010.
Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

